

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/271/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715200979
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6715200979.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: E.. F. Z., nar. XX. V. XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX C., občan Slovenskej republiky, proti povinnému: E.. X. M., nar. X. J. XXXX, bytom Q. XXX/XX, XXX XX C. - X., občan Slovenskej republiky, vedenej súdnou exekútkou Mgr. Evou Uhaľovou, Exekútorický úrad so sídlom Štefana Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen pod sp. zn. EX 152/15 na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 30.000,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní povinného proti Uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12Er/28/2015-65 zo dňa 12. júna 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie povinného proti Uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 12Er/28/2015-65 zo dňa 12. júna 2019 **o d m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým Uznesením č. k. 12Er/28/2015-65 zo dňa 12. júna 2019 vo výroku I. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, vo výroku II. zamietol návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie. Uvedené rozhodnutie exekučný súd odôvodnil tým, že dňa 23.02.2015 poveril súdnu exekútku vykonaním exekúcie voči povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 30.000,00 Eur s príslušenstvom na základe Rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o., so sídlom vo Zvolene sp. zn. VK 99/2012 zo dňa 19. decembra 2014. Dňa 16. marca 2015 bol exekučnému súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý bol následne doplnený podaním zo dňa 1. apríla 2015 a podaním zo dňa 22. júna 2015, kde povinný okrem doplnenia návrhu na zastavenie exekúcie žiadal odklad exekúcie. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že rozhodcovský rozsudok, na základe ktorého sa vedie predmetná exekúcia, nemožno považovať za riadny exekučný titul, nakoľko bol vydaný v rozpore so zákonom. Z dôvodu podania žaloby na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku, o ktorej je vedené konanie Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 6C/55/2015, povinný zároveň požiadal o odklad predmetnej exekúcie. Exekučný súd k veci uviedol, že podstatou argumentácie povinného v návrhu na zastavenie exekúcie je tvrdenie, že Rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o., so sídlom vo Zvolene sp. zn. VK 99/2012 zo dňa 19. decembra 2014, na základe ktorého sa vedie predmetná exekúcia, nemožno považovať za riadny exekučný titul, pričom bol vydaný v rozpore so zákonom. Povinný zároveň požiadal o odklad predmetnej exekúcie z dôvodu podania žaloby na zrušenie daného rozhodcovského rozsudku, pričom konanie je vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 6C/55/2015. Exekučný súd mal za preukázané, že konanie o zrušenie označeného rozhodcovského rozsudku vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 6C/55/2015 bolo postúpené Okresnému súdu Banská Bystrica ako príslušnému súdu, ktorý vec vedie pod sp. zn. 63Cr/3/2015. Dňa 23. júna 2016 vydal Okresný súd Banská Bystrica Uznesenie č. k. 63Cr/3/2015-135, ktorým odložil vykonateľnosť označeného rozhodcovského rozsudku až do právoplatného skončenia tohto konania. V priebehu konania žalobca (povinný) zobral žalobu v celom rozsahu späť a Okresný súd Banská Bystrica konanie Uznesením č. k. 63Cr/3/2015-166 zo dňa 25. októbra 2016, právoplatným dňa 16. novembra 2016, konanie zastavil. Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom (povinným) o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku a následné zastavenie

konania exekučný súd mal za to, že nie je daný povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie a exekučný súd sám žiadny iný dôvod v doterajšom priebehu exekučného konania nezistil. Exekučný súd preto návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Nakoľko exekučný súd nemal preukázanú žiadnu skutočnosť, resp. okolnosť, ktorú by bolo možné považovať za právny dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), resp. nebolo ani zistené, že by zastavenie exekúcie bolo možné očakávať, v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku. Rovnako nie sú splnené zákonné podmienky ani na povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku, nakoľko konanie o zrušení rozhodcovského rozhodnutia bolo právoplatne zastavené. Z uvedených dôvodov exekučný súd návrh povinného na odklad exekúcie zamietol.

2. Proti obom výrokom daného uznesenia exekučného súdu, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný, ktoré odôvodnil tým, že exekúciu považuje za neprípustnú, nakoľko oprávnený je s povinným bez zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho chýba zákonný dôvod na exekučné konanie. Exekučný súd mal taktiež zo zákona bezodkladne rozhodnúť o odklade exekúcie. Odôvodnenie svojho rozhodnutia o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie exekučný súd založil len na skutočnosti, že žalobu na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku vzal povinný späť. Zákonodarca v ustanovení § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní nepredpokladal, že rozhodcovský súd ako účelovo zriadená súkromná právnická osoba bude rozhodovať v hlbokom rozpore s objektivnosťou, spravodlivosťou a hlavne zákonnosťou. Z tohto dôvodu nemalo pre povinného napriek viacerým okolnostiam porušenia zákona význam ďalej viesť dané konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku. Povinný má za to, že jediná možnosť ako dosiahnuť zákonnosť, je námietka v exekučnom konaní podľa § 58 Exekučného poriadku. Napadnuté uznesenie exekučného súdu považuje za nesprávne, nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. Exekučný súd prehliadol skutočnosť, že oprávnený si uplatňuje nárok zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 4. apríla 2008 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol plnenie spoločnosti L. s.r.o. a boli k nej následne uzatvorené Dodatky č. 1 a 2. Dodatkom č. 2 sa zmluvné strany dohodli, že pohľadávka oprávneného voči spoločnosti L. s.r.o. je po vykonaných splátkach vo výške 3 000,00 Eur. Predmetom konania mala byť len táto pohľadávka, pričom zmluvný vzťah je bez účasti povinného a bez jeho uznania dlhu, resp. prístúpenia k záväzku. Exekučný súd úplne prehliadol opakované tvrdenia povinného, že „vydal pokyn“ na vykonanie exekúcie voči osobe, ktorá nie je s oprávneným v žiadnom platnom zmluvnom vzťahu. Rozhodcovský súd rozhodoval voči osobe povinného bez platného zmluvného dokumentu a napriek skutočnosti, že účasť povinného ako spoludlžníka v zmluvnom vzťahu zo Zmluvy zanikla uzatvorením Dodatku č. 2 k Zmluve. Uzatvorením Dodatku č. 2 k Zmluve došlo k jej zániku a na základe akcesorickej povahy dokumentu - Dohody o uznaní dlhu zo dňa 25. októbra 2010 došlo k zániku vzťahu povinného ako spoludlžníka v danom záväzkovom vzťahu dňa 28. marca 2011. Dohodou o uznaní dlhu zo dňa 25. októbra 2010 nie je možné založiť právny nárok veriteľa, keďže slúži len na posilnenie argumentačnej schopnosti veriteľa v prípade konania o zaplatenie jeho pohľadávky, ktorá ale vychádza zo Zmluvy. Exekučný súd ďalej podľa tvrdení povinného opomenul skutočnosť, že predmetný rozhodcovský rozsudok nebol povinnému dosiaľ zákonným spôsobom riadne doručený, pričom povinný ho videl len v súdnom spise. Právoplatnosť exekučného titulu nemohla byť zo strany rozhodcovského súdu zákonným spôsobom vyznačená. Exekučný súd ďalej prehliadol aj absolútnu neplatnosť Dodatku č. 1 zo dňa 28. marca 2011 k Dohode o uznaní dlhu zo dňa 25. októbra 2010. V konaní chýba akákoľvek pohľadávka oprávneného voči povinnému, ktorá by bola založená platným zmluvným vzťahom a následne podložená právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Povinný tak tvrdí, že exekúcia voči osobe povinného je z uvedených dôvodov neprípustná a je daný dôvod na jej zastavenie. V súdnom a následnom exekučnom konaní došlo podľa povinného k hrubému porušeniu jeho základného práva na spravodlivé konanie. Rozhodcovský súd viedol celý spor zmätočne a v rozpore s ustanoveniami zákona, následne nezákonne rozhodol na základe nesprávneho dokladu a na záver nezákonne potvrdil právoplatnosť svojho rozsudku. Podľa povinného je prekvapujúce, že exekučný súd, ktorá má byť garanciou objektivnosti, spravodlivosti a zákonnosti si rozhodcovský rozsudok bez preskúmania osvojil a vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Následne nevyužil jedinou zákonom danú možnosť na zjednanie nápravy a na zastavenie nezákonnej exekúcie, ktorú umožňuje § 58 Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené povinný žiadal, aby súd vyhlásil predmetnú exekúciu za neprípustnú, keďže ju nemožno vykonať.

3. Oprávnený sa k odvolaniu povinného nevyjadril.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) skôr, ako pristúpil k vecnému preskúmvaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia, zisťoval, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a či odvolanie má všetky požadované náležitosti. Po zistení, že odvolanie smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odvolací súd odvolanie podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

5. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že exekučný súd napadnutým Uznesením č. k. 12Er/28/2015-65 zo dňa 12. júna 2019 vo výroku I. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a vo výroku II. zamietol návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie. Predmetné uznesenie napadol v celom rozsahu povinný odvolaním zo dňa 9. júla 2019, ktoré bolo dňa 9. júla 2019 v zákonnej lehote osobne doručené exekučnému súdu.

10. Z dikcie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP, ak to nevylučuje povaha veci. Exekučný poriadok nemá vlastnú právnu úpravu odvolacieho konania, preto sa v exekučnom konaní aplikuje právna úprava obsiahnutá v § 355 a nasl. CSP. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. V tomto ustanovení je obsiahnuté všeobecné pravidlo prípustnosti odvolania proti uzneseniu, z ktorého vyplýva, že odvolanie je prípustné len vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa. Taxatívny výpočet uznesení je obsiahnutý v § 357 CSP. Exekučné konanie je upravené v Exekučnom poriadku, ktorý je vo vzťahu k CSP v pozícii lex specialis, z čoho logicky vyplýva, že niektoré uznesenia, typické pre exekučné konania, nie sú zahrnuté v § 357 CSP, pretože v klasickom sporovom konaní sa nevyskytujú. Rozhodujúce preto podľa § 355 ods. 2 CSP bude, či odvolanie pripúšťa Exekučný poriadok.

11. Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku výslovne nezakladá prípustnosť odvolania proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Odvolanie pripúšťa len proti uzneseniam o zastavení exekúcie, a to z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 58 ods. 5 Exekučného poriadku. Uznesenie exekučného súdu o zamietnutí návrhu povinných na zastavenie exekúcie zjavne takýmto rozhodnutím nie je. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Cdo 171/2012 zo dňa 25. júla 2012, podľa ktorého „Takýto výklad je aj ústavne konformný, pretože rešpektuje účel exekučného konania, ktorým je nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí. Exekučnou činnosťou sa napĺňa právna ochrana právoplatným rozhodnutím potvrdeného subjektívneho práva, ktorého podstatou je moc prinútiť toho, kto toto právo porušil, správať sa určitým spôsobom. Tento účel by mohol byť marený, ak by sa exekučné konanie predlžovalo rozhodovaním o opravnom prostriedku povinného proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie z ním tvrdeného dôvodu. Z hľadiska povinnosti exekučného súdu zastaviť exekúciu podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku nie je rozhodujúci povinným tvrdený dôvod pre takéto rozhodnutie, ale skutočne existujúci, t. j. exekučnému súdu preukázaný dôvod prekážky ďalšieho vykonávania exekučnej činnosti.“

12. Povinný ďalej napadol odvolaním predmetné Uznesenie exekučného súdu č. k. 12Er/28/2015-65 zo dňa 12. júna 2019 aj vo výroku, ktorým exekučný súd zamietol návrh povinného na odklad exekúcie, a to z dôvodu, že exekučný súd mal o odklade exekúcie bezodkladne rozhodnúť podľa § 56 ods. 5 Exekučného poriadku.

13. Podľa § 56 ods. 8 Exekučného poriadku proti rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad exekúcie, je prípustné odvolanie.

14. Ustanovenie § 56 ods. 8 Exekučného poriadku výslovne pripúšťa odvolanie len proti takému rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad exekúcie. Vzhľadom na vyššie uvedenú všeobecnú zásadu, že odvolanie je exekučnom konaní prípustné len v prípade, ak to Exekučný poriadok výslovne pripúšťa, výkladom a contrario citovaného ustanovenia § 56 ods. 8 Exekučného poriadku je nutné dospieť k záveru, že odvolanie proti rozhodnutiu exekučného súdu o zamietnutí návrhu povinného na odklad exekúcie nie je prípustné.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie povinného proti napadnutému uzneseniu exekučného súdu podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

16. Exekučný súd v napadnutom uznesení nesprávne poučil účastníkov o tom, že proti napadnutému uzneseniu exekučného súdu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia. Uvedenie nesprávneho poučenia o prípustnosti odvolania v uznesení exekučného súdu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, nemá právne účinky. Nesprávne poučenie účastníkov konania o prípustnosti odvolania proti napadnutému uzneseniu nezaložilo procesnú legitimáciu povinných na podanie odvolania, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. CSP v § 362 ods. 2 poskytuje účastníkom konania ochranu iba pred nesprávnym poučením súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnuteľného rozhodnutia.

17. Z dôvodu odmietnutia odvolania odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

18. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).